

Der gives dog samtidig i disse bemærkninger udtryk for, at en ændret udvikling i så henseende næppe bør gennemføres ved en ny tjenestemandsgivning for Grønland, men snarere ved tilbageholdenhed med hensyn til lønforhøjelser under de relativt nært forestående forhandlinger med de respektive organisationer og ved indførelse af skat i Grønland.

Forslagene har som nævnt været forelagt Grønlands landsråd, der har afgivet en betænkning af 12. oktober 1970.

Bortset fra enkelte særlige forslag især om klassificeringen af enkelte tjenestemandsgupper, som man i videst muligt omfang har taget hensyn til, hvilket fremgår af bemærkningerne til lovforslagene, er det i betænkningen udtalt, at man i det hele kan tiltræde lovforslagene.

Jeg finder anledning til at nævne, at landsrådet i betænkningen giver udtryk for tilfredshed med, at lovene åbner mulighed for fremtidige aftaler mellem staten og centralorganisationerne og dermed mulighed for i højere grad end hidtil at afbalancere løn- og ansættelsesvilkår for hjemmehørende og ikke-hjemmehørende tjenestemænd.

Landsrådet finder, at en sådan afbalancering vil kunne finde sted ved en gradvis nedtrapning af Grønlandstillægget til ikke-hjemmehørende tjenestemænd, men også, således som jeg har forstået betænkningen, ved gradvis afskaffelse af de særlige tjenestegoder, som tilkommer de ikke-hjemmehørende tjenestemænd, i første række retten til fri bolig. Jeg kan for mit vedkommende være enig med landsrådet i, at en sådan udvikling er ønskelig, men må samtidig udtale, at der i forbindelse med nedtrapning af Grønlandstillægget fortsat må tages hensyn til rekrutteringen af den arbejdskraft fra Danmark, som den fortsatte udbygning af Grønland til enhver tid nødvendiggør.

Forslagene har endvidere løbende været drøftet med de forhandlingsberettigede centralorganisationer, og der har under disse forhandlinger stort set været enighed om lovbestemmelsernes indhold. Centralorganisationerne har dog stillet krav om automatisk dyrtidsregulering af det Grønlandstillæg, som ydes de ikke-hjemmehørende tjenestemænd i Grønland. Dette krav er ikke imødekommet. Centralorganisationerne har endvidere taget afstand fra tidsbegrænsningen for udbetaling af brændselskompensation samt opretholdelse af fri bolig for de ikke-hjemmehørende tjenestemænd til den 1. januar 1972. På grund af uenighed på disse punkter har centralorganisationerne taget forbehold med hensyn til lovkomplekset som helhed . . .“

Ved 1. *behandlingen* gav alle ordførerne udtryk for det værdifulde i, at principperne i tjenestemandsgivningen overførtes til den grønlandske tjenestemandsgivning, og at der endda var bestemmelser i den danske lovgivning, som var særligt egnede for Grønland, f. eks. reglerne om åremålsansættelse.

Uanset dette kunne *Ivar Nørgaard* (S) dog ikke på forhånd love